

MĂLINI

PERSPECTIVE EUROPENE

FENOMENUL MĂLINI

La începuturile apariției publicației „Info-Mălini”, foloseam ca titluri, la o serie de articole, expresii de genul „PERSPECTIVE EUROPENE” sau „PROIECTE ÎNDRĂZNEȚE, FAPTE TEMEINICE”. Au existat atunci observații potrivit cărora formulările sunt prea optimiste. „Credeți că proiectele acestea vor deveni realitate la noi, la Mălini? - m-a întrebat retoric cineva. Trebuia să înțeleg că „sigur, proiecte sunt, dar realizarea lor nu va fi foarte la îndemână, dacă se vor realiza vreodată...”

Iată, la un an de la apariția acelor articole, proiectele au devenit sută la sută realitate: instalația de canalizare este funcțională, pârtia de schi a fost modernizată, dotată cu tot ceea ce trebuie; parcul de la baza pârtiei de schi a fost finalizat; amenajarea bazei sportive de la Suha este gata; construirea sălii de sport de la Mălini este în grafic.

Să mai adăugăm aici grija administrației locale pentru starea drumurilor. Existența unor căi de acces îngrijite, favorabile circulației vehiculelor de orice fel, în orice anotimp, indiferent de starea vremii este crucială, fundamentală pentru orice colectivitate. Dincolo de aspectul civilizat, este vorba de interese economice, turistice, sociale. Un exemplu: știți câte minute face astăzi o mașină de intervenție rapidă, o „salvare”, din Fălticeni până la Pojorâta? 20 de minute. Poate și mai puțin. Vă mai amintiți cât făcea cu 6-7 ani în urmă? Mai mult de o oră, dacă nu cumva abandona drumul prin Poiana Mărului.

Ce mai înseamnă o infrastructură de calitate? Înseamnă încurajarea turismului, stimularea investițiilor. Astfel, au devenit operaționale, în doar câțiva ani, 10-12 pensiuni, urmând ca altele 9-10 să

Arhitectură nouă, modernă, optimistă – locuința fraților Vasile și Ioan Nistor

fie realizate în perioada următoare. Drumurile, căile de acces au fost, sunt și vor fi hotărâtoare pentru astfel de realizări.

Să mai vorbim, pentru a argumenta sintagma „FENOMENUL MĂLINI”, despre baza materială a învățământului din comună, despre condițiile în care învață copiii noștri în ultimii ani. Fără nici o excepție, școlile din Mălini au parcurs generoase procese de reparare și modernizare, au primit în dotare calculatoare, alte mijloace moderne pentru accesul elevilor la informațiile necesare. Să menționăm că aceste procese sunt încă în derulare la școala din Suha și Școala „Nicolae Labiș” din Mălini, fiind create condiții ca ele să fie finalizate.

Dar „FENOMENUL MĂLINI” mai înseamnă și altceva, mai înseamnă calitatea, vrednicia și ambiția oamenilor din comună. Fața localității se schimbă în fiecare zi înspre bine, înspre frumos. Pri-

viți în dreapta și stânga atunci când treceți pe drumul principal sau pe cele secundare. Sute de case noi, unele adevărate mici palate, se arată ochiului. Arhitectură modernă, îndrăzneță, culori optimiste, construcții durabile. Nu contează că multe din aceste locuințe sunt realizate cu banii câștigați de concetățenii noștri în străinătate. Contează că aceste bijuterii arhitectonice sunt în Mălini, în Păraie, în Suha, în Poiana Mărului sau Văleni-Stănișoara.

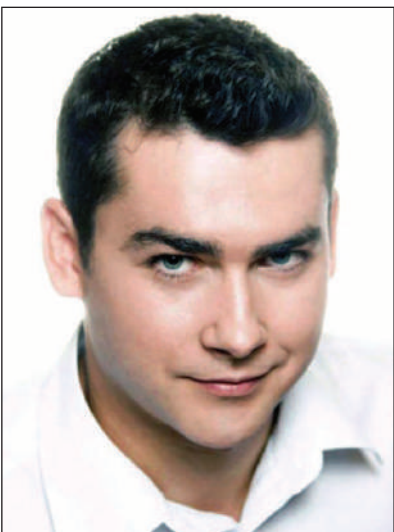
Contează că viața oamenilor care au trudit pentru a le ridica va fi mai ușoară și mai frumoasă. Contează că aceste meleaguri atât de pitorești devin tot mai încântătoare.

Cred că argumentele de mai sus mă îndreptățesc să spun: Da, există „FENOMENUL MĂLINI”! Să fim mândri de acest lucru...

Dumitru AMARIEI

Destine în furtuna vieții

VOCEA MAGICĂ DE LA MĂLINI – TENORUL TEODOR ILINCĂI

În ediția anterioară a publicației noastre, în articolul în care am scris despre familia Ilincăi, promiteam să revenim cu amănunte despre Teodor, cel de-al treisprezecelea copil – un tenor de mare succes al Operei Naționale din București.

Teodor Ilincăi mărturisește unui interlocutor: „Eu m-am născut în muzică. Și eu, și frații mei am cântat încă de mici. Și totul a plecat de la biserică,

unde am cântat prima dată în public. Talentul îl avem atât de la părinți, cât și de la bunici.” A început să studieze serios muzica la Colegiul de Artă „Ciprian Porumbescu” din Suceava. La un moment dat a trebuit să întrerupă cursurile colegiului din Suceava și să continue liceul în comuna Borca, unde unul dintre frații săi era cântăreț de biserică, iar un unchi - preot. Aici a cântat în corul bisericii. În penultimul an de liceu a participat la emisiunea „Ploaia de stele”, una dintre emisiunile de succes ale Televiziunii Române. Cineva e realizat calitățile sale și i-a propus să facă parte dintr-o trupă de muzică pop. Colaborarea cu formația pop nu a durat mult, dar după acea experiență a rămas să termine liceul în București. Ulterior, în pofida unor dificultăți, a reușit să intre la Universitatea Națională de Muzică unde a studiat muzica bizantină. Aici a dobândit o temeinică bază muzicală teoretică - fapt care i-a folosit foarte mult în carieră.

Un moment important al vieții tânărului Teodor Ilincăi avea să fie participarea la emisiunea concurs realizată de Televiziunea Română „Bravo-Bravissimo”. A câștigat marele premiu al acestei emisiuni: o excursie în S.U.A., la Hollywood. Dacă ar fi avut un suport financiar con-

sistent, poate ar fi încercat o carieră în muzica ușoară. Cum nu beneficia de resursele materiale necesare, s-a angajat corist la Opera Națională din Capitală. Probele pentru ocuparea acestui post le-a dat în fața unei comisii din care făcea parte celebrul cântăreț de operă Ludovic Spiess. A cântat în corul Operei Naționale până în ultimul an de facultate. A fost nevoit să renunțe pentru a-și pregăti lucrarea de licență. După absolvirea facultății, a revenit la Operă, a dat probe și a reușit să obțină un post de solist. A debutat pe scena Operei Naționale în rolul lui Ionică din „Motanul Încălțat”. Talentat, dar și serios, curajos, pregătindu-și minuțios fiecare apariție pe scenă, tânărul cântăreț a dobândit încrederea conducerii instituției. Astfel a fost distribuit în roluri din ce în ce mai importante și, desigur, mai grele. La un an de la angajarea la Opera Națională, Teodor obține o bursă de studiu în Austria. A fost încă o șansă pe care a folosit-o cu succes în formarea sa ca artist.

De aici încolo tenorul din Mălini, Teodor Ilincăi, merge din succes în succes, i se întâmplă lucruri aproape de necrezut, iar el, înțelept și cutezător, folosește strălucitor șansele care i se oferă.

(continuare în pagina 4)

Sfințirea bisericeții cu hramul „Înălțarea Domnului”

Duminică, 3 iulie 2011, a avut loc sfințirea bisericeții cu hramul „Înălțarea Domnului” construită în centrul comunei Mălini. Ridicat pe locul unde a fost o mică biserică parohială, distrusă înainte de decembrie 1989, noul lăcaș este consacrat memoriei eroilor din comuna Mălini care, de-a lungul timpului, s-au jertfit pentru neam și pentru țară. Consiliul Local al comunei, împreună cu credincioșii din zonă, sub păstoria preotului Vasile Bîrsanu, au participat la realizarea acestei mici ctitorii – ca o replică așteptată la actul dureros al demolării vechii bisericeții.

Slujba de sfințire a fost oficiată de Înalt Prea Sfinția Sa Pimen, Arhiepiscop al Sucevei și Rădăuțului împreună cu un sobor de preoți.

Numeroși credincioși au ținut să fie de față la slujba de sfințire a bisericeții – un moment de recuperare spirituală, de apropiere de cele sacre, creștinești, o adevărată sărbătoare a sufletului.

Secvență de la slujba de sfințire a bisericeții cu hramul „Înălțarea Domnului”

Sărbătorirea Înălțării Domnului și a Zilei Eroilor

La bisericuța din centrul comunei a avut loc joi, 2 iunie 2011, sărbătorirea Înălțării Domnului și a Zilei Eroilor.

Mulți credincioși din comună au participat la slujba oficiată de trei preoți, Vasile Bîrsanu, Gheorghe Sorin Ilincăi și Ovidiu Jitaru, la Înălțarea Domnului, o importantă sărbătoare creștinească, unul din cele douăsprezece mari praznice Împărătești. Sărbătoarea este prilejuită de înălțarea la cer a Mântuitorului Iisus Hristos de pe Muntele Măslinilor, la 40 de zile de la Înviere.

În țara noastră, sărbătoarea Înălțării Domnului este și ziua dedicată pomenirii eroilor neamului. În această zi, în toate catedralele, bisericile și mănăstirile ortodoxe din țară și din străinătate sunt pomeniți eroii, ostașii și luptătorii români din toate timpurile și din toate locurile, care s-au jertfit pe câmpurile de luptă, în lagăre și în închisori, pentru apărarea patriei și a credinței strămoșești, pentru întregirea neamului, pentru libertatea și demnitatea poporului român.

La Mălini, după Sfânta Liturghie, a fost oficiată, de cei trei preoți, o slujbă de pomenire a eroilor din aceste locuri. Un grup de elevi de la Școala „Nicolae Labiș”, condus de directoarea Gabriela Gogan și profesoara Maria Crețu au interpretat, ca omagiu adus înaintașilor eroi, frumoase cântece patriotice.

Întreaga activitate s-a constituit într-o reușită sărbătoare a Înălțării Domnului și a omagierii concetățenilor noștri care s-au jertfit pentru țară și popor.

Aspect din timpul slujbei de pomenire a eroilor din comuna Mălini care s-au jertfit pentru libertatea și demnitatea poporului român

Începând cu data de 25 iulie 2011, cetățenii comunei Mălini, care au avut sau au exploatații înființate în perioadele 1 februarie 2008 – 31 ianuarie 2009, 1 februarie 2009 – 31 ianuarie 2010, 1 februarie 2010 – 14 iulie 2011, precum și cei care au deținut sau dețin 3 sau mai multe capete bovine se

IMPORTANT

pot prezenta la APIA FĂLTICENI, în vederea întocmirii dosarelor pentru subvenții, cu următoarele documente: copie buletin identitate/ carte de identitate; cardul de exploatație agricolă; contul bancar activ (extras de cont); dovadă că este înscris în asociația crescătorilor de animale.

Perioada de depunere a documentelor este 25 iulie 2011 – 31 august 2011.

PARTENERIAT EDUCAȚIONAL MĂLINI - BUCUREȘTI

„DIN ADÂNCUL CUVÂNTULUI
SPRE LUMINĂ!”

Timp de trei ani (2008-2011), elevi aparținând Școlii nr. 58 „Petre Ghelmez”, din București, și Școlii „Nicolae Labiș”, din Mălini, au participat, sub genericul „Din adâncul cuvântului spre lumină!”, la un proiect de parteneriat educațional.

Acțiunea, de o factură complexă, a avut ca scop conștientizarea de către participanți a ceea ce înseamnă valori naționale, comunicarea eficientă în medii sociale diferite, utilizarea resurselor pentru îmbogățirea spirituală. Pe timpul desfășurării activităților, organizatorii au primit sprijin din partea Primăriei Sectorului 2 din București, Inspectoratului Școlar București, Bibliotecii și Primăriei Cornu (județul Prahova), precum și din partea Primăriei comunei Mălini, Casei Memoriale „Nicolae Labiș” Mălini, Bibliotecii „Nicolae Labiș” Mălini. Coordonatorul proiectului a fost profesorul de limba română Petre Nicolescu, de la școala din Capitală.

La realizarea obiectivelor planificate în proiect și-au adus contribuția conducerea celor două școli, precum și numeroase cadre didactice. Vom menționa numele celor care, într-un fel sau altul, au participat la asigurarea succesului acțiunii. Din Capitală: Mariana Dinu, Ionică Ioniță, Anca Ivan, Domnica Dumitrescu, Vasilica Cristea, Maria Martin, Adela Enache, Alexandra Nica, Elena Măzăraru, Mărioara Mihai, Diana Farah, Mariana Baicu, Ion Ioniță, Rodica Radu, Geta Bungărdean (cadre didactice), Constantin Dragnea (preot) și Tana Oprea (bibliotecar). Din Mălini: organizator, alături de profesorii Teofilia și Vasile Mitocariu, semnatarul acestor rânduri, precum și Elena Sava, Viorica Davidel, Maricica Biršanu, Ștefănița Veliceasa, Dumitru Moraru, Aurica Gosanu (cadre didactice) și Alina Butnariu (documentaristă).

Proiectul s-a bucurat, în toate fazele desfășurării sale, de sprijinul doamnei Margareta Labiș, sora poetului de la Mălini.

Dintre acțiunile desfășurate, vom menționa mai întâi cele patru excursii (două București-Mălini și două Mălini-București), ocazii cu care, în fiecare din

Elevi și cadre didactice din Mălini, împreună cu profesoara Margareta Labiș și profesorul Petru Nicolescu, în fața clădirii Parlamentului României

cele două localități s-au desfășurat activități complexe sub patronajul spiritual al celor doi poeți – întâlniri cu scriitori și oficialități locale, precum și cu părinți ai elevilor, vizite la muzee și case memoriale, pelerinaje la obiective de interes religios (la Slatina-Suceava și Cornu-Prahova), lansări de carte (Florin Diac – „O istorie a învățământului românesc modern” și „Școala matematică românească de-a lungul timpului”), concursuri de creație, comemorări la mormântul lui Labiș din Cimitirul Bellu, schimburi de experiență și de materiale realizate de elevi.

La sfârșitul lunii mai 2011, acțiunile din cadrul proiectului s-au desfășurat la București.

După ce au făcut un emoționant popas la Mărășești, la Mousoleul dedicat eroilor neamului, elevii și cadrele didactice de la Mălini s-au deplasat în Capitală, unde au fost primiți cu căldură de gazdele de la Școala „Petre Ghelmez”. După o slujbă de binecuvântare oficiată de părintele Constantin Dragnea, a avut loc o activitate de evidențiere a rezultatelor

proiectului patronată de profesoara Margareta Labiș. Au mai participat sora mai mică a poetului de la Mălini, Teodora Labiș Crețu, precum și profesorul Florin Diac.

La București, elevii din Mălini au vizitat Muzeul Național de Istorie, s-au plimbat prin parcul Herăstrău și, cu vaporul, pe lacul cu același nume, au fost la un spectacol de teatru.

În ziua de întoarcere s-a vizitat localitatea Sinaia, unde copiii au făcut „ochii mari” privind minunile regale de la Peleş și Pelișor, au făcut o deplasare cu telecabina (la capătul căreia s-au aflat față în față cu Babele și cu Sfinxul) și, în sfârșit, au făcut un popas în orașul Brașov.

Ca o concluzie, putem aprecia că proiectul „Din adâncul cuvântului spre lumină!” s-a bucurat de succes, toate dimensiunile sale educaționale (culturală, interdisciplinară, religioasă, comunitară, ambientală și europeană) fiind parcurse și asumate pe deplin de participanți.

Profesoară Maria Crețu

La Școala „Nicolae Labiș” din Mălini se derulează proiectul „Cartea noastră cu vise”, proiect finanțat de Fundația Soros, prin Centrul Educația 2000+.

Activitățile propuse în cadrul acestui proiect au drept scop realizarea unor vise ale copiilor din grupul țintă.

În iunie, a avut loc cea de-a V-a activitate din proiect, „Reporterii pe tărâmul poveștilor”, activitate organizată de învățătoarea Rodica Ilie.

Deoarece toți copiii visează să fie vedete, actori, reporteri în acțiune, dansatori sau cântăreți, activitatea „Reporterii pe tărâmul poveștilor” a făcut posibilă îndeplinirea unor asemenea vise.

„Reporterii pe tărâmul poveștilor”

Astfel, pe parcursul lunilor mai și iunie, învățătoarea Rodica Ilie i-a îndrumat pe cei 45 de elevi din grupul țintă și pe alți 20 de elevi din școală în vederea realizării unei „emisiuni TV”. Copiii s-au dedicat trup și suflet rolurilor pe care le-au avut de interpretat, venind zilnic la repetiții. Unii au fost crainici și au învățat cum trebuie să prezinte știrile; alții au fost reporteri și au învățat cum trebuie să folosească reportofonul, microfonul, cum să ia un interviu, iar cameramanii și-au însușit modul de utilizare a camerei de filmat. O mare parte dintre copiii au interpretat roluri din diferite povești sau chiar din reclame tv. Foarte multe repetiții au făcut și dansatorii care au pregătit un vals deosebit.

Toată munca acestor copii a fost foarte apreciată de elevii și părinții atunci când a fost prezentată sub formă de serbare pe scena căminului cultural. Întreaga serbare s-a desfășurat ca o „emisiune tv” în care cele două prezentatoare, Burlui Petronela și Toader Iasmina, au prezentat diferite știri. Cea mai importantă știre a fost inventarea „mașinii timpului”, mașină care a permis călătoria în timp pe tărâmul poveștilor. Astfel, șase „reporteri” au călătorit în diferite țări, în diferite timpuri, unde au luat interviuri unor scriitori celebri precum Charles Perrault (Franța), Carlo Collodi (Italia), Frații Grimm (Germania), Petre Ispirescu, Ion Creangă și Nicolae Labiș (România).

Fiecare interviu a fost urmat de punerea în scenă a unei povești a scriitorului respectiv. Așadar, copiii au interpretat roluri din „Scufița Roșie”, „Pinochio”, „Albă ca Zăpada și cei 7 pitici”, „Sarea în bucate” și „Păcălici la școală”. Personajele din povești au avut costumații adecvate (prinți, prințese, lup, vulpe, motan, etc.), costumații care au fost achiziționate din banii alocați în proiect. Toate cele 26 de costume vor rămâne în inventarul școlii și vor putea fi folosite la toate serbările organizate cu diferite ocazii.

Între momentele artistice au fost incluse secvențe de publicitate în care elevii au parodiat reclame de la tv.

În finalul emisiunii, „mașina timpului” îi aduce pe reporterii la școala din Mălini, unde Păcălici și Tândăleț recită versuri hazlii scrise de marele nostru poet Nicolae Labiș.

Cele două „prezentatoare tv” și-au demonstrat și talentul artistic, interpretând câte o melodie la vioară și la orgă. În astfel de activități, copiii sunt încurajați să-și exprime dorințele, sunt stimulați să-și urmeze visele.

Se poate concluziona că unii dintre „reporteri” ar putea fi viitorii colaboratori ai ziarului Info-Mălini.

✦ UNIVERSUL CREDINȚEI ✦ UNIVERSUL CREDINȚEI ✦ UNIVERSUL CREDINȚEI ✦ UNIVERSUL CREDINȚEI ✦ UNIVERSUL CREDINȚEI ✦

„Sub acest semn veți învinge!”

Din epopeea construirii bisericii ortodoxe de stil vechi în satul Poiana Mărului

Construirea bisericii ortodoxe de stil vechi în satul Poiana Mărului are o istorie aproape incredibilă. Istoria aceasta pare desprinsă dintr-o legendă, pare un antrenant scenariu cinematografic.

Spunem acestea fiindcă a construi o biserică înainte de decembrie 1989, fără aprobările administrației de atunci, era un lucru riscant, periculos, era un lucru imposibil.

Și totuși...

Și totuși credincioșii parohiei de stil vechi din Poiana Mărului au înfăptuit ceea ce părea imposibil.

De când se știa, mergeau să-și împărtășească credința la Slătioara, iar pentru aceasta era necesar să parcurgă, vară-iarnă, un drum de aproape 10 kilometri. La un moment dat au hotărât să construiască un lăcaș de cult lângă casele lor, în satul lor. Au făcut demersuri repetate către oficialitățile timpului, dar au fost sistematic refuzați.

Atunci și-au asumat misiunea să ridice biserica indiferent de risc, indiferent de preț...

S-au sfătuit cu preoții de la Slătioara, au primit convenita binecuvântare și au început lucrarea.

Terenul necesar pentru ridicarea bisericii și a depozitelor necesare a fost donat de Petrea Dascalășu, Toader Ungureanu și Pintile Moglan.

Înfruntând tot felul de piedici puse în cale de autoritățile vremii, oamenii au strâns piatră, pietriș, balast, nisip, au cumpărat și au depozitat pe la casele lor cărămidă și ciment.

În primăvara lui 1989, într-o zi de la sfârșitul lunii mai, în numai șase ore, a fost săpat spațiul în care urma să fie turnată fundația. Apoi, în 3 iunie, în timp record, s-a turnat fundația. În ogradă la Grigore Ciuhan s-a confecționat cofrajul pentru temelie și s-a pregătit fierul-beton. În zilele de 5-6

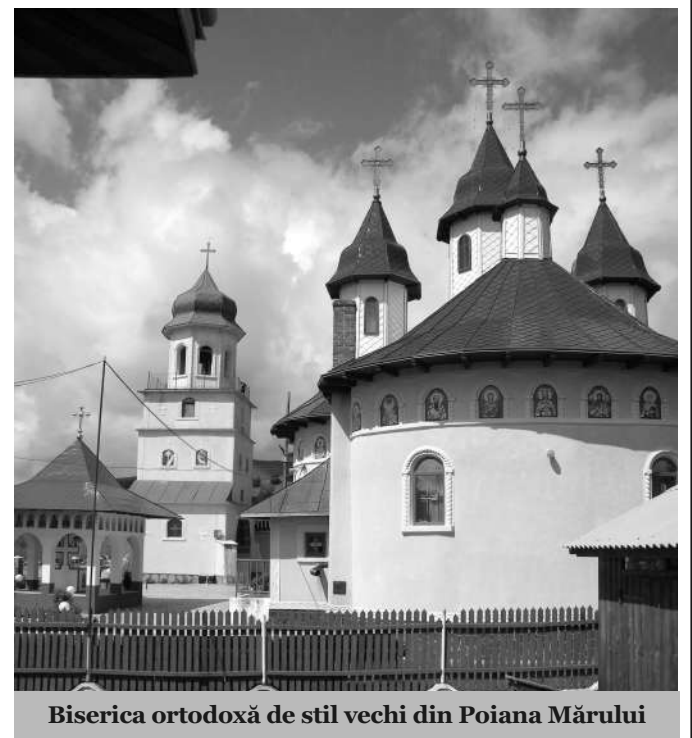
iunie, s-a turnat temelia. În tot acest timp, acțiunile oamenilor au fost supravegheate, au fost amendați și amenințați. Dar ei și-au văzut de treabă și au păzit zi și noapte cele înfăptuite, fiindcă se temeau că autoritățile vor încerca să distrugă frumosul și temeinicul lor început.

În noaptea de 21 spre 22 iunie 1989, Neculai Moglan a adus Sfânta Cruce și împreună cu alți câțiva credincioși au înfipt-o în locul unde avea să fie ridicat altarul bisericii. Știa că sub acest semn, sub semnul Sfintei Cruci, vor izbândi, vor învinge, precum Sfântul Constantin la începutul ortodoxiei. În dimineața de 22 iunie, între orele 5 și 7, a avut loc, cu foarte puțini martori, slujba de punere a Pietrei Fundamentale. Totul s-a petrecut repede și în taină. Altfel s-ar fi aflat și autoritățile ar fi putut să zădărnicească această necesară și importantă acțiune.

Dar secvența cea mai spectaculoasă avea să se desfășoare în noaptea de 18 spre 19 iulie. Fără zarvă, fără discuții inutile, fără să știe toată lumea, pe la casele celor din apropierea locului în care urma să se ridice construcția s-au pregătit lăzile pentru prepararea mortarului, materiale pentru schele, recipiente pentru apă, instalații pentru iluminat pe timp de noapte. Spre seara zilei de 18 iulie, au sosit 10 zidari de la Gura Humorului. Aceștia și încă 10 meșteri din partea locului urmau să zidească pereții bisericii. Spre seară, ulița Răchitiș a devenit foarte animată. În jur de 300 de persoane s-au alăturat meșterilor zidari. De la copii de 8-9 ani până la un bătrân de 85 ani. Fiecare s-a străduit să fie de folos și a fost.

În așa fel încât în dimineața de 19 iulie, la ora 5, zidul, înalt de 5 metri și jumătate a fost terminat. O adevărată minune, minune pe care preotul Neculai-Adrian Bostea o înfățișează în cartea pe care a scris-o și intitulat-o „Noi am zidit biserica într-o noapte”.

Izbânda oamenilor din Poiana Mărului avea loc cu câteva luni înainte de evenimentele de la sfârșitul anului 1989.

Biserica ortodoxă de stil vechi din Poiana Mărului

După acel moment, viața românilor a luat alt curs, iar credincioșii pe stil vechi din Poiana Mărului au desăvârșit îndrăznețea lor lucrare. Mai întâi sub păstoria preotului Constantin Pastravanu, apoi, din primăvara anului 2002, sub păstoria preotului Nicolae-Adrian Bostea.

Sfințirea bisericii a avut loc la 31 august 2003. Astăzi, în parohia ortodoxă de stil vechi „Sfânta Treime” din Poiana Mărului funcționează o biserică frumoasă și încăpătoare, rod al credinței și cutezanței enoriașilor din localitate.

Dumitru AMARIEI

Meserie - la foc continuu...

Probabil este unul dintre cei mai cunoscuți oameni din comuna Mălini. Dar, cu siguranță, este unul dintre cei mai căutați, dintre cei mai solicitați oameni din comunitate. Dacă v-ați gândit că este vorba despre domnul Vasile Nistor, ați gândit bine. Vasile Nistor, asistent veterinar, exercită această meserie de 32 de ani. A lucrat mai întâi la Horodniceni, apoi la Găinești, 7 ani, iar după 1990 a venit la Mălini. Răspunde la chemările concetățenilor din Mălini, Păraie, Suha, Poiana Mărului, Văleni-Stănișoara și Iesle. Telefonul său sună și dimineața, și la amiază, și seara, și noaptea. Oamenii îngrijorați de starea sănătății animalelor lor îl cheamă indiferent de oră, indiferent dacă e zi de lucru sau sârbătoare. Il cheamă, iar el le răspunde, de fiecare dată, cu prezența sa liniștitoare.

Își respectă concetățenii și prețuiește animalele. Prompt, eficient, priceput, asistentul veterinar își face cu cinste această meserie care presupune acțiune la foc continuu. Acțiune însemnând proceduri profilactice (vaccinări) și proceduri de combatere a bolilor (tratamente). Toate-cum trebuie și când trebuie. De aceea, în perimetrul pe care îl păstorește nu au avut loc evenimente negative de anvergură (molime, epidemii).

Îl preocupă situația actuală privind creșterea animalelor: „Oamenii sunt descurajați de prețul mic al laptelui - îmi spune. Deși se mai recuperează câte ceva cu subvențiile care se acordă de câțiva ani. La fel, nici porcii nu mai au căutare ca altădată. Cu toate acestea, oamenii din locurile noastre cresc animale. Din obișnuință, din tradiție, din drag pentru acestea. Că este o vorbă la noi - nu e gospodărie acolo unde nu sunt câteva animale în ogradă!”

Dincolo de preocupările profesionale care îi ocupă foarte mult timp, Vasile Nistor și-a găsit răgazul necesar pentru a acorda grijă,

Vasile Nistor - un meseriaș cu program „non stop”

atenție familiei. Împreună cu soția sa, Elena, au crescut doi băieți reușiți. Cel mai mare, Lucian, este un informatician care lucrează cu bune rezultate la o firmă importantă din București. Iar, cel mic, Irinel, termină liceul și va studia tot informatica, la Iași.

Probabil că este unul dintre cei mai cunoscuți oameni din Mălini: „Mă știu toți, îi știu pe toți!” - îmi spune cu o anumită bucurie. Dar, cu siguranță, este unul dintre cei mai căutați, dintre cei mai solicitați oameni din comunitate. La volanul autoturismului personal (da, se deplasează în interes de serviciu cu mașina personală!) îl poți întâlni și de câteva ori pe zi pe șoselele și ulițele comunei - de la podul Moldovei până sub culmile Stănișoarei. Un om care își face meseria la...foc continuu...

Dumitru AMARIEI

Cum a devenit comuna Mălini o alternativă turistică preferabilă marilor stațiuni

În doar câțiva ani, de-a lungul apelor din zonă s-a născut o salbă de pensiuni primitive ; milioane de euro au fost investiți, din fonduri proprii, din surse guvernamentale și europene pentru a transforma Măliniul dintr-un sat de munte cunoscut doar ca loc de naștere a poetului Nicolae Labiș în una dintre cele mai frumoase și primitive zone turistice din județ ; munca primarului Petru Nistor și a celorlalți mălineni puși pe treabă dă acum primele rezultate

Comuna Mălini din județul Suceava este cunoscută în România de ceva vreme. A fost vizitată de mult timp de către importanți oameni de cultură, clase de elevi, studenți de la facultățile umaniste și, nu în ultim rând, de oameni politici care au dorit să ia contact cu moștenirea marelui poet Nicolae Labiș. Asta fiindcă, până de curând, Măliniul era sinonim cu numele poetului, cu căsuța memorială din livada însoțită, cu pelerinajul anual al creatorilor de poezie în spațiul umbros al localității.

Doar de câțiva ani, lucrurile au început să se schimbe în mai bine. Fără a umbri notorietatea dobândită deja,

de spațiu în care s-a născut unul dintre cei mai importanți poeți români, Petru Nistor, cel care, prin votul majorității cetățenilor, a fost ales primar al comunei acum șapte ani, a introdus Măliniul și pe harta turismului comercial a României, aducător de venituri la bugetul local și de locuri de muncă pentru oamenii din comună

Pentru a schimba în doar câțiva ani mentalitatea oamenilor care au trebuit convingși că se pot câștiga bani și din activități turistice, nu doar din exploatarea pădurilor și puținului pământ de la poalele Obcinilor Stănișoarei, pentru a convinge foruri guvernamentale sau europene că me-

rită să fie alocați bani mulți pentru dezvoltarea localității, orientată către acest tip de activitate economică, pentru a promova noua deschidere a Măliniului către județ, către țară și, de ce nu, către întreaga lume, a fost nevoie de cineva umblat prin lume, cu mintea deschisă și în care oamenii din comună să aibă încredere. Cel mai potrivit s-a dovedit a fi Petru Nistor, actualul primar.

Începutul odată făcut (prin amenajarea unei pârtii de schi), proiectul de transformare a Măliniului în stațiune turistică n-a mai putut fi oprit. La nivelul conducerii Consiliului Județean, a fost găsit sprijinul necesar la președintele Gheorghe Flutur, la Guvern, ministrul Dezvoltării Regionale și Turismului, Elena Udrea, și-a amintit de originile sale, pe linie maternă, mălinene. În aceste condiții, primarul, împreună cu colaboratorii săi din consiliul local, s-a pus pe treabă, iar rezultatele nu au întârziat să apară.

Neculai ROȘCA

P.S. Materialul de mai sus a fost preluat din cotidianul „Obiectiv”, ediția din 14 iunie 2011

ALO... la telefon, cancerul!

Radiațiile produse de telefoanele mobile pot cauza apariția cancerului

Publicația cotidiană „Jurnalul național” avertizează, într-una din edițiile sale recente, asupra pericolului la care se expun persoanele care folosesc telefoane mobile.

Ziarul informează că Agenția Internațională pentru Cercetări în domeniul Cancerului, o instituție oficială ce aparține Organizației Mondiale a Sănătății, a anunțat că radiațiile provenite de la telefoanele mobile pot cauza cancerul. Această concluzie a fost trasă de un grup internațional de experți, după trecerea în revistă a detaliilor cuprinse în zeci de studii dedicate influenței ra-

diațiilor provenite de la telefoanele mobile. Studiul constituie baza unei decizii a Organizației Mondiale a Sănătății privind reglementări în acest sens, urmând a fi transmisă marilor producători de telefoane mobile, dar și organismelor naționale care elaborează ghiduri privind folosirea telefoanelor mobile.

Asociația Operatorilor Mobili din România transmite că „riscul este posibil”, dar că, deocamdată, nu s-a demonstrat că ar fi o legătură causală directă între folosirea telefonului mobil și apariția cancerului.

Deși cercetările în domeniu vor continua, Organizația Mondială a Sănătății recomandă persoanelor care doresc să diminueze expunerea la câmpurile electromagnetice gene-

rate de telefoanele mobile să folosească dispozitivele hands-free, să reducă numărul și durata convorbirilor.

La taifas cu farmacistă

colectivitate este interconționată. Orice disconfort din natură duce la un disconfort uman, natura umană fiind parte integrantă a naturii mamă.

Astăzi avem o mare apetență pentru tot ce vine de peste hotare, neglijând de cele mai multe ori vechile noastre tradiții, rezervele noastre naturale, puterea tămăduitoare incomensurabilă a plantelor din „grădina Domnului.” Avem tendința ca, la cea mai mică durere,

marinarii de scorbut).

Frunzele de varză (crudă) sunt desicative (ajută la vindecarea rănilor deschise, umede) și tămăduitoare a rănilor, escarelor, tumefacțiilor, abceselor prin aplicarea lor ca atare sau prin folosirea sucului proaspăt. În nordul Moldovei, se pregătea pe vremuri o cataplasma de varză pentru atenuarea durerilor reumatismale, un fel de unguent pregătit într-o oală de lut cu o varză albă și pământ de olărie, la care

Remediul... de lângă noi

să luăm un hap, o pastilă, un produs de sinteză, uitând să mai ieșim în natură, să mai bem un ceai, să mergem desculți prin iarbă verde, pe zăpadă sau pietre, să ne mai spălăm dimineața cu apă rece de izvor, să ne „împrietenim” cu remediile naturiste, oblojindu-ne durerile și suferințele cu ajutorul acestora.

În acest număr al publicației locale aș dori să vă reamintesc câteva din efectele miraculoase ale unei legume din grădinile noastre, cultivată de peste 400 de ani - VARZA. Utilizarea medicală a verzei, empirică vreme de milenii, se întemeiază, în prezent, pe un mare număr de considerații științifice precise. HIPOCRATE spunea „nu trebuie să ne rușinăm că împrumutăm de la popor ceea ce poate fi de folos artei vindecării.” Romanii au folosit varza, vreme de șase secole, intern și extern, în toate bolile, fiind un adevărat panaceu. Între altele, varza era una din cele mai prețioase provizii când plecau pe mare cu corăbiile (pentru că fereau

se adaugă apă. După fierbere, când varza este transformată în terci, se aplică pasta aceasta, caldă, pe locurile dureroase.

Cataplasmele cu frunze crude de varză sunt familiare locuitorilor de la țară și pentru edeme la picioare, crize hemoroidale, arsuri (solare sau cu diverși agenți).

Semințele de varză sunt indicate în tratamentul viermilor intestinali, iar în trecut se foloseau în tratamentul tuberculozei (oftică). Pentru „râie” se folosea „moarea” fiartă cu care se spăla cel contaminat înainte de a se unge cu alifie cu pucioasă (sulf).

Contra guturaielor, catarelor și a laringitelor, literatura veche recomandă următorul tratament: 500 gr suc proaspăt limpezit de varză roșie + 3 gr șofran și 500 gr miere de albine - se fierbe totul până devine un sirop. Se iau 3-4 liguri din acest sirop în 24 de ore în ceai pectoral. Varza este recunoscută (terapeutic) pentru rezultatele bune în tratamentul ulcerului gas-

tric și duodenal. Varza conține un factor anti-ulceros numit „VITAMINA U” care favorizează vindecarea eroziunilor mucoasei gastrice și duodenale. Folosirea sucului de varză grăbește vindecarea ulcerului. Pentru o asemenea cură, varza proaspătă va fi stoarsă, iar suc obținut va fi consumat ca atare sau în amestec cu suc de țelină (care deasemeni conține vitamina U) - trei părți suc de varză + una parte suc de țelină.

Pentru un litru de suc sunt necesare 2,5 kg varză verde proaspătă. Se va consuma câte 200 ml suc de 4-5 ori pe zi. Sucul poate fi păstrat și la frigider (congelat) maxim trei săptămâni, fără a pierde calitățile sale. La începutul tratamentului pot apărea balonări, dureri abdominale sau constipație, dar după 3-5 zile dispar. Dacă persistă, se întrerupe tratamentul 1-2 zile, apoi se reia.

CATON CEL BĂTRÂN, „medic”, se trata și-i trata pe toți ai lui cu varză, fără deosebire de maladie. El dădea sfaturi pentru a folosi varza contra erupțiilor cutanate, a rănilor, artritelor, plăgilor torpide (care evoluează lent), a întrebunțat-o chiar în tratamentul ciumei. Existau atunci puține remedii atât de simple și atât de folositoare, binefăcătoare și eficiente în terapii precum modesta noastră varză. Cel care nu crede nu are decât să experimenteze. Nimic mai simplu.

Nu trebuie să uităm folosirea verzei ca aliment - bogată în vitamine și minerale, ușor digerabilă, în stare crudă (salate) sau fiartă (singură sau în combinații cu alte produse alimentare), murată. Deci, varza este lângă noi, apelați cu încredere și nu veți fi dezamăgiți.

Farmacistă Teodora PLĂCINTĂ

Destine în furtuna vieții

VOCEA MAGICĂ DE LA MĂLINI – TENORUL TEODOR ILINCĂI

(urmare din pagina 1)

O caracteristică a parcursului mereu ascendent al artistului este neprevăzutul. Vom reda două episoade relevante în aceste sens.

Iată, la un moment dat, juca la București rolul Macduff din opera „MacBeth” de Giuseppe Verdi. Prestația sa, cu totul deosebită, a fost repede remarcată și apreciată de specialiștii din afara țării. Așa se face că, într-o zi, la câteva luni după debutul cu Macduff, primește invitația să interpreteze acest rol pe scena Operei din Hamburg. Se întâmplase ca tenorul care fusese distribuit în acest rol să se îmbolnăvească. Lucrurile nu erau deloc simple, mai ales că i s-a cerut ca imediat să meargă la aeroport fiindcă a doua zi intra în spectacol.

Urma să cânte în lumea mare, în lumea de elită a operei mondiale, pe scena unde cântaseră Placido Domingo, Luciano Pavaroti, Franco Corelli, Maria Callas...

Sigur că a fost o mare surpriză, sigur că a fost greu, dar a reușit. După succesul de la Hamburg, au apărut noi oferte, noi contracte.

La Viena, în Austria, într-un rol din „Nabucco”, la Hanovra, în Germania, cu un rol din „La Boheme”, la Londra, în Anglia, pe scena Operei Regale, în același rol din „La Boheme”.

Aici, la Opera Regală din Londra, urma să se consume din nou un moment cu totul neprevăzut. O întâmplare care arată, încă o dată, ce bine este să fii omul potrivit, la timpul potrivit, în locul potrivit. Tenorul român trebuia să apară în două spectacole cu „La Boheme”, urmând ca pentru alte trei să fie cover pentru tenorul principal, polonezul Piotr Beczala, un nume deja consacrat în lumea operei. Teodor Ilincăi făcuse câteva repetiții, iar acum se afla în sală, ca spectator, la premiera spectacolului. Întâmplarea a făcut ca, după actul al doilea, tenorul polonez, suferind în urma unei boli, să nu mai poată continua. Atunci, artistul român a plecat din public, s-a îmbrăcat cu hainele de scenă și a continuat în modul cel mai firesc spectacolul. Succesul a fost total, cei de la Opera Regală apreciind și faptul că Teodor nici nu repetase cele două acte în care a cântat.

După aceste fericite întâmplări și datorită calităților sale cu totul remarcabile, marile scene ale operei din întreaga lume s-au deschis pentru Teodor Ilincăi. Astfel, spectatori din Franța, Anglia, Germania, Italia, Spania (probabil că mai sunt și altele despre care nu știm încă) au ocazia să vadă, să asculte, să se minuneze și să aplaude vocea magică din Mălini - România, vocea tenorului Teodor Ilincăi.

Cu toate marile sale succese, Teodor a rămas un om modest, atent cu mama sa, atent cu familia sa. De aceea, de fiecare dată când are răgazul necesar, dă fuga la Mălini să-și vadă locul natal, să-și vadă mama, să-și vadă pe ceilalți membri ai familiei care încă se

mai află în localitate.

Pentru a afla sub ce auspicii a intrat Teodor Ilincăi în viață, am căutat-o pe învățătoarea sa, doamna Luțica Lucanu. Am întrebat-o mai întâi dacă își mai amintește de acest elev al său. „Sigur că-mi amintesc – mi-a spus doamna Lucanu. Era un copil tare bun. Deștept, capabil, conștiincios, cânta foarte bine, obținea constant rezultate bune. Făcea parte dintr-o familie mai săracă, dar cu oameni de treabă, credincioși. Mi-l amintesc foarte bine!” „Mai știți ceva de el?” „Știu că este cântăreț de operă, tenor. Am aflat că are succes și că umblă în toată lumea. Nici nu mă mir. Bravo lui!” – mi-a spus învățătoarea lui Teodor.

Și Pavel, fratele lui Teodor care locuiește în Mălini, își amintește cu plăcere de performanțele școlare ale viitorului tenor de succes, dar și de năzbâțiile pe care le făceau împreună. „În clasa a treia cânta deja la chitară – spune Pavel. Participa la toate serbările școlare și avea mult succes. Era un copil simplu și modest, cred că a fost singurul dintre noi care nu i-a făcut probleme mamei.”

Am ales să folosim în încheierea acestor rânduri o expresie de pe aici, de pe la noi: „Fericite de mama care l-a făcut!”

Dumitru AMARIEI

FAPTE TEMEINICE, INVESTIȚII FINALIZATE

Lucrări de mare anvergură, despre care, anul trecut, spuneam că sunt proiecte ambițioase pentru comuna Mălini, au devenit realitate. Instalația de canalizare, modernizarea pârtiei de schi și parcul de la baza pârtiei de schi au prins viață în termenii planificați și la nivelul unor exigențe calitative superioare. Sigur că nu a fost ușor. Dar factorii responsabili din administrația locală, primarul și personalul primăriei, cu sprijinul Consiliului

Local, au căutat și au găsit soluții, au folosit cu iscusință resursele financiare proprii și cele atrase prin programe guvernamentale și europene, au gândit și acționat cu eficiență. Astfel, vorbim astăzi despre proiecte duse la îndeplinire, fiecare dintre realizări fiind argumente temeinice ale progresului, ale modernizării, ale apropierii tot mai mult a comunei Mălini de standardele unei localități civilizate, cu adevărat europene.

SISTEMUL DE CANALIZARE ESTE OPERAȚIONAL, FUNCȚIONEAZĂ ÎN PARAMETRII PLANIFICAȚI

Sistemul de canalizare pentru evacuarea apelor uzate și epurarea (curățarea, purificarea) acestora a fost finalizat, a devenit operațional, funcționează în parametrii planificați. Așa cum spuneam în edițiile anterioare ale publicației noastre, este vorba despre prima parte a sistemului, urmând ca în viitor să se treacă la realizarea părții a doua. Sistemul deja instalat va putea fi folosit de gospodăriile din satele Mălini, Piraie, Suha și Poiana Mărului.

Conductele care vor prelua apele uzate se întind pe o lungime de 30 kilometri. Sistemul mai cuprinde numeroase cămine de vizitare, 7 stații de pompare și două stații de epurare. Buna funcționare a instalației va fi asigurată de patru persoane. În cadrul aceluiași proiect, a fost achiziționat un utilaj complex „Mercedes Unimog”, dotat cu perie pentru stradă, lamă pentru deszăpezit, freză pentru găuri în pământ, cositoare, dispozitiv de tuns coroana copacilor. Investiția s-a ridicat la aproximativ două milioane și jumătate de euro.

PÂRTIA DE SCHI – MODERNIZATĂ, MULTIFUNCȚIONALĂ

După ce a fost amenajată pârtia de schi de la Pojorâta, s-a observat că, pentru a deveni mai competitivă, mai atractivă, este necesar să se mai întreprindă câte ceva. Astfel a apărut proiectul „Alimentare cu apă, tunuri de zăpadă artificială, anexe, căi de acces și parcare la pârtia comunei Mălini, județul Suceava”. Cu alte cuvinte, pentru a prelungi perioada în care să se poată schia, s-a impus ideea realizării unei instalații pentru producerea zăpezii. Aceasta a fost construită și este alcătuită dintr-un bazin de acumulare a apei cu o capacitate de 4500 metri cubi, o stație de pompare, 19 hidranți (plantați de-a lungul pârtiei) și patru turbine (așa zisele tunuri de zăpadă), care transformă apa sub presiune în zăpadă. În cadrul aceluiași proiect s-a mai construit o incintă tehnică, s-a mai amenajat o parcare de 1400 metri pătrați și s-a modernizat, pe o distanță de 600 de metri, drumul din șoseaua principală până la pârtie.

Valoarea totală a acestei investiții se ridică la un milion de euro.

Bazinul pentru acumularea apei cu o capacitate de 4500 metri cubi

PARCUL DE LA BAZA PÂRTIEI DE SCHI

O realizare remarcabilă, cu totul agreabilă este parcul amenajat la baza pârtiei de schi. Acesta are o suprafață de 7400 metri pătrați și este realizat după toate regulile arhitecturii peisagistice moderne. Parcul are o secțiune special realizată ca loc de joacă pentru copii. Ailele urmează desene interesante, elegante și sunt în întregime pavate. Din loc în loc, sunt construite podețe peste șanțurile care preiau apele pluviale.

Numeroși arbori și arbuști, plante ornamentale, flori încântă ochiul celor ce poposesc în acest frumos parc. Udarea plantelor se face printr-un sistem modern, automat. Pentru iluminarea pe timp de noapte s-a realizat o instalație cu 25 de stâlpi. Pe marginile aleilor sunt așezate bănci din lemn și măsuțe cu taburete. Parcul este împrejmuțat cu un gard din lemn și gard viu. Investiția, și aceasta finalizată, s-a ridicat la aproximativ 150.000 euro.

FOTBAL

Foresta Mălini - printre fruntașele competiției

La sfârșitul sezonului competițional 2010-2011, Foresta Mălini a ocupat un onorant loc doi în clasamentul seriei din care face parte. După ce, la începutul întrecerii, au existat câteva probleme, pe parcurs lucrurile au intrat în normal, echipa a jucat din ce în ce mai bine, iar rezultatele nu au întârziat să apară. Fotbaliștii de la Mălini au strâns rândurile, s-au pregătit tot mai bine, s-au mobilizat, cu toate

forțele lor, pe timpul meciurilor și au făcut față cu succes într-o întrecere cu multe necunoscute, cu multe dificultăți.

În final, cum spuneam, Foresta a ocupat locul doi în serie. A jucat 32 de meciuri, a câștigat 22, a terminat la egalitate 3 și a pierdut 7. A marcat 101 goluri și a primit 38. A acumulat 69 puncte din 96 posibile. Să menționăm că golgeterul seriei este tot de la Foresta. El se numește Cătălin Vasiliu și a reușit să înscrie 36 de goluri. Echipa s-a remarcat printr-un stil de joc ofensiv, printr-o apărare activă, capacitate de efort fizic și psihic, prin unitate și omogenitate.

Pe parcursul întrecerii, antrenorul-jucător Andrei Aileni a avut curajul și înțelepciunea să folosească în jocul echipei o serie de juniori care au făcut față cu succes oportunității oferite. Vorbim despre foarte tinerii fotbaliști Onofrei, Diaconița, Ștefănoaia, Gușă.

În ediția următoare a întrecerii, la echipă vor mai veni câțiva jucători: Vladimir Prisca (de la o formație din Gura Humorului), doi-trei tineri de la Clubul Sportiv „Nicu Gane”, un portar.

Antrenorul Andrei Aileni apreciază că echipa are bune condiții de pregătire la baza sportivă de la Suha și, cu transferurile de rigoare, va face din nou o figură frumoasă în ediția 2011-2012 a campionatului din liga a IV-a a fotbalului românesc.

În această vară, conducerea tehnică are în vedere o acțiune de atragere și selecționare a cât mai mulți copii și adolescenți pentru a crea o bună rezervă pentru lotul echipei de seniori.

Componenții echipei Foresta Mălini mulțumesc cu căldură tuturor suporterilor care i-au susținut în competiția încheiată și-i așteaptă în număr cât mai mare atât la meciurile de acasă, cât și la cele din deplasare.

Redactor: Dumitru Amariei

Procesare texte: Ionela Panțiru

Tehnoredactare: Răzvan Guzu

Tipografia CELESTIN - Suceava